

fortes in bello, & pugnare cum antiquo serpente, &c. Iacobus, uitia cum iustitia supplantando, ut in omnibus actibus iustitiam teneamus, sicut ait Apostolus: Iuste & pie uiuamus. Et Salomon: Diligite iustitiam qui iudicatis terram Iohannes, gratia dei adipiscendo. Et cum ipso discretionem habeamus, ut inter bonum malumq[ue] discernentes, bonum teneamus & malum relinquamus, propter illud Apostoli: Omnia autem probate, quod bonum est tenete. Quod cum fuerimus, habebimus in quadriga Cherubim faciem hominis per prudentiam, leonis per fortitudinem, ulti per iustitiam, aquilae per discretionem. Allegorice autem per hos quatuor discipulos, ut quidam dicunt, duo populi figurantur. Petrus enim, qui interpretatur agnoscens, populum Iudeorum significat, qui in ceremoniis obseruandis deum cognovit. Id idem significat Iacobus, qui gentilem fratrem suum prius credendo supplantauit. Andreas, qui interpretatur utilis, populum gentium significat, qui postquam deum credidit, utiliter in fide permanxit. Eundem significat Iohannes, qui interpretatur gratia dei, quia genitilis populus, gratia dei subueniente, saluari meruit, non suis meritis, sed sicut Paulus dicit: Gratia dei salutem factae sunt gentes. Imitemur ergo hos dei apostolos, ut per gratiam ipsius mereamur saluari, quemadmodum & illi. Quod ipse praestare dignetur, quod sine fine uiuit & regnat &c.

IN NATIVITATE

sancti Iohannis Baptista, Lucæ. I.

In illo tempore Elizabeth impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Et audierunt vicini & cognaticius, Et reliqua,

Non solum opera & uirtutes sanctorum plenè sunt admiracionibus, sed etiā ipsa uerba, quibus ad memoriam posterorum scribuntur, aliquā à mysterijs uacua non sunt. Quod i exordio huius lectio[nis] euangelista ostendere uoluit, cū præcursoris dñi nativitatē descripturus, ait: **Elizbeth**

impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Verbū impletionis scriptura sacra, in bonoꝝ tñ ortu, actu uel obitu ponere cōsueuit. Denique impletū sunt dies Mariae parere filium. Et Elizbeth impletum est tempus pariēdi. Et Salomon impleuit ædificare domum dñi. Mortuus est autē Abraam, uel alius alio quis patrū, senex et plenus dierꝝ. Merito c̄m in operib[us] sc̄torum impletio cōmemorat, quia etiā in brevi tempore ad cumulum perfectionis perueniūt, sicut de uno illorū scriptū est: Cōsummatus in breui explavit tempora multa, q[uod]a placita erat deo opera illius. Ut ergo ostenderet euāgelista quātāe perfectiōis præcursor dñi futurus esset, in ipso ortu nativitatis eius, uerbū impletōis ponere ratū duxit. At cōtra dies impletorum inanes & uacui, q[ui] licet lōgo tempore feliciter uiuant, nunq[ue] tñ ad cumulū perfectionis perueniunt. De quibus Psalmita ait: **Viri sanguinū & dolosi nō dimidiabunt dies suos.** Et sicut de eorū principe per beatū Iob dicit, **Antequā dies eius impleant, peribit.** & ut incaluerit sol, soluet de loco suō. **Hoc** umbraticā felī

336 **T**IN NATIVITATE

citatem sine perfectione transitura despercerat Psalmista, cum dicebat: Vidi impiū superexaltatum &c.
Et audierunt vicini eius quia magnificauit dñs misericordiā suam cū illa, & cōgratulabant ei.] Concordat aut̄ hæc euangelistæ narratio cum præmissa pmissione euāgelica. Cū enim angelus Zacharia nascitur Iohannē pmitteret, inter cetera ait: Erit tibi gaudium & exultatio, & multi in natuitate eius gaudebūt. Nunc aut̄ nato puerō, euāgelista adiungit, dicens: [E]t audierūt uicini & cognati eius & rel.] Merito eis uicini & cognati Elizabeth cōgratulabānt, non solū q̄ in proœcta etate filiū genuisset, sed etiā quia ad similitudinē Saræ & Annæ p̄ re-promissionē eū accepisset. Quod superius euāgelista de Zacharia & Elizabeth protulerat, Qui erant ambo iusti ante deum, incidentes in omnibus mandatis & iustificationibus dñi sine querela, hoc nunc in illorum operibus demonstrāt, cū ait: **E**t factū est in die octauo, uenerūt circuncidere puerō, & uocabant eū noīe patris sui Zachariā.] Præcepū erat in lege, ut infans recens natus, octauo die circuncidere, ubi declaratur, cū quāto studio alia præcepta legalia obseruabant, qui etiam in huius mandati custodia tam studiosi erant. Hi aut̄ qui cōuenerant uicini & cognati, uocabant eū nomine patris sui Zachariā, ut dignitas quæ in patre sene & muto uidebatur amissa, in filio recuperaretur. Quod aut̄ die circumcisionis nomina pueris imponebātur, ex eo in autoritatē creditur uenisse, quod beatus Abraā patriarcha cum signaculo circumcisionis, augmentum uel immutationem promeruit nominis. **E**t respondens mater eius, dicit: Nequaquam, sed vocabitur Iohā-

S. IOHANNIS BAPTISTAE. 537

nes.] Hæc em̄ à marito nō didicerat, q̄ppe qui ex eo,
quod sibi filium nasci non crediderat, mutus perma-
nebat. sed quia ille ab angelo, ista didicerat à sp̄sctō
Decebat enim ut nouæ gratiæ præco, nouo uocare
uocabulo, quod ei imponebat diuina electio, nō aut
carnalis cognatio. Et direrūt ad illā. Quia nemo
est in cognatiōe tua, qui uocetur hoc noīe. Innuebat
autem patri eius quem uellet uocari eum. Et postu-
lans pugillarem, scripsit dicens: Iohannes est nomen
eius. Hi qui conuenerant uicini & cognati, quia no-
mē patris filio imponere uolebant, nec mater ad hoc
assensum p̄bebat, quibus nutibus ualebat, patrē mu-
tū interrogave satagebāt. At ille postulās pugillarē, i.
stylū scriptoriū, qđ uerbis nō poterat, literis expressit
dicens: Iohānes est nomē eius. Vbi notandum q̄a non
dixit: Iohannes erit nomen eius, cum futurū uideret,
sed Iohannes est nomen eius. Ac si diceret, Nō nos ei
imponimus, quia habet uocabulū quod agnouimus,
non quod elegimus. Hoc ergo nomen non tunc pri-
mum impositum est, sed ante quam nasceretur, quan-
do à Gabriele angelo Zachariæ dictum est. Ne t̄ime
as Zacharia, exaudita est oratio tua, & Elizabet uxor
tua pariet tibi filium, & uocabis nomen eius Iohan-
nem. Vbi magnus precursor dñi futurus præmōstra-
tus est, quando eius nomen ante quam nasceretur, p̄
dictum est. Nouum em̄ aliquid in eorum actibus fu-
turum præmonstratur, quibus nomina antea à deo
imponuntur, quām corporaliter nascantur: quod de
Iaac & Ismael legimus, de Salomone & Iosia, de Io-
hanne baptista, & de domino saluatore. Magnus er-
go iste Iohannes futurus ostēditur, quia antea nomi-
natus est quām natus. Cui illud conuenire potest, qđ

538 **T**IN NATIVITATE

diuina uoce Ieremia dicitur: Priusquā te formarē in utero, noui te: & antequam exires de uulua, sanctificauit te, & prophetam in gētibus dedi te. Et illud: Dominus ab utero uocauit me, de uentre matris meae recordatus est nominis mei: & posuit os meum domin⁹ ut gladium acutum sub umbra manus suæ. [Et mirati sunt uniuersi.] De tali scilicet concordia, q̄ mater uerbis, & pater scriptis in nomen filij concordarent. Mirati sunt tamen maxime, cum in eore cognatione nemo uocaretur hoc nomine. [Apertū est autē illico os eius & lingua eius, & loquebat̄] Merito lingua quā infidelitas uinxerat, fides absoluīt, ut impletetur quod ab angelo ei dictum fuerat: Pro eo quod nō credidisti uerbis meis, eris mutus, ne & poteris loquac̄ in diē quo hęc fiant. Quia em̄ uox clamatis in deserto nascebat̄, merito in eius natuitate lingua patris, q̄ prius obmutuerat, absoluit. Loquebat̄ autē non uerba ociosa uel fabulosa, sed benedicēs deum. Quia consuetudo sanctor̄ est, ut cum semp̄ bñdicat̄ dñm, maxime tunc in eius benedictione ora relaxat̄, qn̄ ab aliqua tribulatione liberati fuerint. Qd̄ hymnus triū pueror̄ pleniter declarat, q̄ in camino ignis ardantis, soluti deambulātes, nō solū deū bñdicebant, sed etiā creaturam ad eum laudandū, puocabant. [Et factus est timor super om̄es uicinos eorum, & sup omnia mortalia Iudææ diuulgabant̄ om̄ia uerba hęc.] Quia p̄co iudicis nascebat̄, nō solū uicinis, sed etiā aliorū corda timore cōmouebant̄: & q̄a audierat̄ illū p̄ reprobationē angelicā de sene patre & sterili m̄re natū, & q̄a uidebant in eius natuitate lingua patris esse solutam, non solū admiratione, uerum etiā timore corda eorum commota sunt. Vñ & dicunt: [Quisputas puer,

S. JOHANNIS BAPTISTAE. 539

Iste erit:] Quod est dicere: qualis est: Sed ne putas
Iohannē hanc gratiā sua uirtute adeptum esse, & nō
per diuinū auxiliū, recte subiungit: [Etenim manus do-
mini erat cū illo.] Manus dñi in scripturis aliqd diui-
næ protectionis auxiliū significat, sicut in psalmis le-
gitur: In manus tuas dñe cōmendo spm meum. [Et
Zacharias pater eius impletus est spū sancto, & pphie-
tauit.] Igitur q̄a ille natus est, qui non solū ppheta,
sed etiam plus quam ppheta futurus erat, de quo &
saluator ait in euangelio: Inter natos mulier nō sur-
rexit maior Iohanne, non solū officiū loquēdi in eius
natuitate pater recepit, sed etiā spū pphetiæ reple-
tus, aduentū saluatoris pñiciauit. Qd̄ q̄a uicinū fu-
ture pspexit, ppheticō more q̄si iam factū narrauit,
dicēs: **Benedictus dominus deus Israel, q̄a**
uisitauit & fecit redēptionem plebis suæ. [Vbi cō-
siderandū q̄ duo sunt q̄ posuit:] Visitauit, & fecit re-
dēptionē plebis suæ.] Visitauit q̄ppē, ad infirmos
ptinet: redēptio, ad captiuos. Visitauit ergo & fecit re-
dēptionē plebis suæ, p̄ aduentū suū dñs Iesus Chri-
stus, q̄ in se credētes & à languore animq; liberauit, &
à captiuitate diabolica p̄cioso sanguine redemit. Vn-
finis huius cātici ita concludit: **Uisitauit nos ori-
ens er alto.** Illuminare his, qui in tenebris & in um-
bra mortis sedent.] Et rel. Plebis suæ dicit, nō qd̄ hanc
ueniēs suā inuenierit, sed q̄a eā uisitando & redimen-
do suam fecerit, sicut ipse per Osee, pphetā dicit: Vo-
cabo non plebem mē, & rel. Haec de natuitate p̄cur-
soris domini ad literam breuiter dicta sunt. Spirituali-
ter cum Iohannis celebratur natuitas, noui testamē-
ti inchoarū sublimitas. A diebus em̄ Iohānis (ait sal-
uator) regnum calorum patitur, & q̄ uim faciūt, dī-

§40 **TIN NATI. IOH. BAP.**

ripiunt illud. **Congratulabant** uicini & cognati Elizabeth in nativitate Iohannis, quia gaudium natum est in cælo angelis de ablutione iustorum, domino dicente: **Gaudium erit coram angelis dei in cælo &c.** Siue congratulabantur uicini & cognati genitrici in ortu noui pueri, quia ecclesia spiritale gaudiū habuit, cum fidelem populum per baptis̄mum genuit. **Cōcinit autem gratia noui testamenti, quod eiusdem præconis circuncis̄o octaua die celebratur.** Octonarius enim numerus ad fidem resurrectionis pertinet, dicente Salomone: **Da partes septē, necnon & octo.** Et dñs Jesus Christus octaua die resurgens à mortuis, nostram resurrectionem in octaua ætate seculi futuram demonstrauit. **Recte cum nouum testamen̄tum inchoat̄,** Iohannes octaua die circunciditur, pulchre etiā nativitate noui præconis patris lingua absolvitur, q̄a & spiritualiter sacerdotij dignitas, & veteris testamenti mysterium, quod absconditum & ligatum erat, post domini resurrectionem manifestatum & declaratū est. **Hic autem qui patris nomē puer magis quam Iohannem imponere uolebant,** illam partem populi significat, qui magis ex operibus legis quam per fidem Christi hominem posse iustificari credebant. **Sed mater hæc propheticō spiritu prohibet, dicens:** **Nequaquam sed uocabitur Iohannes,** quia ecclesia eorum ablutionem, quos per baptismū regenerat, magis per fidem & gratiā, quam per op̄a legis posse implere credit. **Quod nomen Iohannis in nostra lingua sonare uidetur, qui gratiam dei, siue in quo est gratia, interpretatur.** **Gratia em̄ dei (ait Ap̄stolus)** saluæ factæ sunt gentes. **Et sicut alibi ait:** **Nec circuncis̄o aliquid ualerit, neq̄ præputium, sed fides q̄**

Petri et Pauli apost. 541
per dilectionē operatur. Vnde spiritualiter patris no-
men puerō imponere uolentibus, Petrus apostolus
cum Elizabethi contradicit, cum ait: Quid uultis im-
ponere iugum super ceruices discipulorum, quod ne
que nos neq; patres nostri portare potuimus: sed p
gratiam domini Iesu credimus saluari, quemadmo-
dum & illi.

SO IN DIE SANCTO~~s~~
apostolorum Petri & Pauli.

Matthæi XVI.

In illo tempore Venit Iesus in partes
Cæsareae Philippi. Et reliqua.

Cæsarea tres legimus, duas in terra repromissi-
onis, tertiam uero in Cappadocia. Est em Cæ-
sarea Palæstinæ regionis, in littore maris ma-
gni, quæ prius Turris stationis uocabatur, sed postea
ab Herode in honorem Cæsaris nobilius reëdificata,
Cæsarea est appellata. In qua idē Herodes in hono-
re Cæsaris magnificam domum albo marmore con-
struxit: ubi Herodes ab angelo percussus, eo q; nō de-
sisset honorem deo, consumptus à uermibus expi-
ravit. In hac etiam Cornelius centurio à Simone
Petro baptizatus est: in ea uero quatuor filiarū Phi-
lippi uirginum sepulchra usq; hodie ostenduntur. Est
& alia Cæsarea quædam in Cappadocia, de qua Lu-
cas euāgelista in Actibus apostolorum meminit: De-
scendit Cæsaream, & salutauit ecclesiam. Tertia autem
Cæsarea est Philippi, cuius in hoc loco euāgelista me-
minit, & ipsa in terra repromissiōis, quam Philippus